

Obsah

Předmluva	7
I. Právo a dějiny – odvěké partnerství?	8
§ 1 Prameny práva, vztah práva k minulosti	9
§ 2 Zákonodárná moc, zákon jako hlavní pramen práva	10
§ 3 Kdy se právo mění v právní dějiny?	11
§ 4 Vznik právní historie jako vědy, veřejné a soukromé právo	14
§ 5 Příklad lotharovské legendy	15
§ 6 Právní dějiny a prohlubující se historické poznání	18
II. Osvícenská univerzita, právní dějiny a český státoprávní patriotismus	21
§ 1 Osvícenské reformy univerzitního studia	22
§ 2 Právní dějiny a přirozenoprávní osvícenství	24
§ 3 Výuka dějin na pražské právnické fakultě	25
§ 4 Nevýrazný obrat k právněhistorické látce	33
§ 5 Josef Veith a jeho přednášky o českém státním právu	35
III. Římské právo – propedeutická cesta k právnímu myšlení	42
§ 1 Nová úloha římského práva jako studijního předmětu a její východiska	45
§ 2 Pozoruhodná úroveň učebnic římského práva v předbřeznovém Rakousku	47
§ 3 Římské právo hlavním studijním předmětem, Thunova reforma rakouského vysokého školství	56
§ 4 Učitelé římského práva na nerozdělené univerzitě	62
§ 5 Romanistika na české právnické fakultě, Leopold Heyrovský	66
§ 6 Romanistika a právní pozitivismus	70
§ 7 Dilema historického a dogmatického výkladu: Josef Vančura a Otakar Sommer	72

IV. Právní dějiny národní, státní a teritoriální	77
§ 1 Německé říšské a právní dějiny	77
§ 2 Český státoprávní historismus a české historické státní právo	80
§ 3 České právní dějiny na české právnické fakultě, Jaromír Čelakovský	83
§ 4 Rakouské říšské dějiny	93
§ 5 Český pohled na státoprávní minulost podunajské monarchie, Bohuš Rieger	96
§ 6 Slovanské právo, německá právní minulost a středoevropské právní dějiny	101
§ 7 Jan Kapras a právní dějiny České koruny	107
V. Na okraj či spíše na rozhraní	111
Literatura	115